

- 1) zatrudnionych przy melioracjach wykonywanych w związku z przebudową ustroju rolnego,
 - 2) zatrudnionych przy melioracjach o charakterze lokalnym,
 - 3) zatrudnionych przy przeprowadzanych przez Państwo, w związku z przebudową ustroju rolnego, pracach regulacyjno-agrarnych.
- (2) Przepisy ust. (1) nie dotyczą:
- 1) pracowników zatrudnionych w biurach i urzędach,
 - 2) pracowników wykwalifikowanych jako to: kamieniarzy, brukarzy, betoniarzy, układaczy sączków itp.,
 - 3) wszystkich pracowników przedsiębiorstw o charakterze zarobkowym.

§ 2. (1) Przez melioracje wykonywane w związku z przebudową ustroju rolnego należy rozumieć dokonywane przy przebudowie ustroju rolnego przez wojewódzkie lub powia-

towe władze administracji ogólnej we własnym zarządzie, albo przez osoby lub instytucje, którym władze te zlecają ich wykonanie:

- 1) melioracje techniczne (drenowanie, nawodnienie, odwodnienie),
- 2) budowy lub wiercenia studni,
- 3) związane z melioracjami regulacje i obwałowania wód niespławnych,
- 4) konserwację robót i urządzeń wymienionych w pkt 1) — 3).

(2) Przez melioracje o charakterze lokalnym należy rozumieć melioracje techniczne (drenowanie, nawodnienie, odwodnienie) nie objęte przepisami ust. (1), mające charakter robót szczegółowych i obejmujące w zasadzie obszar tylko jednej gminy wiejskiej.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Opieki Społecznej:

Marian Zyndram-Kościałkowski

66

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW KOMUNIKACJI I SKARBU

z dnia 21 stycznia 1938 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami Spraw Wewnętrznych, Spraw Wojskowych, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych o wykonaniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 stycznia 1937 r. w sprawie dodatku drogowego i opłat od materiałów pędnych na rzecz Państwowego Funduszu Drogowego.

Na podstawie art. 25 ustawy z dnia 3 lutego 1931 r. o Państwowym Funduszu Drogowym (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr 45, poz. 352) oraz stosownie do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 stycznia 1937 r. w sprawie dodatku drogowego i opłat od materiałów pędnych na rzecz Państwowego Funduszu Drogowego (Dz. U. R. P. Nr 7, poz. 58) w brzmieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 12 lipca 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 57, poz. 450) zarządza się co następuje:

§ 1. Benzol, przeznaczony do przerobu na półprodukty organiczne, może być wysyłany przez wytwórnie bez uiszczenia opłat na rzecz Państwowego Funduszu Drogowego, tylko na podstawie zaświadczenia wojewódzkiej władzy przemysłowej stwierdzającego, że fabryka lub zakład, któremu benzol ma być dostarczony, trudni się jego przerobem na półprodukty organiczne.

§ 2. Wytwórnie benzolu są obowiązane zawiadamiać właściwe władze wymiarowe dla opłat od benzolu o każdej wysyłce benzolu bez

uiszczenia opłat na podstawie zaświadczenia wojewódzkiej władzy przemysłowej, z podaniem ilości wysłanego benzolu.

§ 3. Fabryka lub zakład, do którego został wysłany benzol do przerobu na półprodukty organiczne, obowiązany jest przed upływem trzech dni od daty odbioru wysłać do wytwórni benzolu potwierdzenie odbioru z podaniem ilości otrzymanego benzolu.

§ 4. Benzol, wysłany przez wytwórnie do przerobu na półprodukty organiczne w czasie od dnia 3 lutego 1937 r. do dnia wejścia w życie rozporządzenia niniejszego, podlega zwolnieniu od opłat na Państwowy Fundusz Drogowy na podstawie zaświadczeń wojewódzkiej władzy przemysłowej, wymienionych w § 1, i potwierdzeń odbioru, wymienionych w § 3.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Komunikacji: *Ulrych*

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*